

noget, der kan give det offentlige Grund til at gribe ind i denne Virksomhed. Jeg har ogsaa forstaaet den højtærede Minister saaledes, at han ikke ønskede og ikke agtede at foretage nogen Undersøgelse af denne Sag, idet han ikke mente, at Justitsministeriet havde Ret til at gøre Indgreb i den Grad, som den ærede Forespørger mente. Jeg tror, det er ganske rigtigt. Det, det først og fremmest her drejer sig om, er jo, om Kapitalen er til Stede eller ej. Og som den højtærede Minister paaviste, maa Kapitalen i alt væsentligt siges at være til Stede. Kapitalformuen er i Virkeligheden ikke gaaet ned. Efter Bestyrelsens Angivelse var den i Begyndelsen 4,925,000 Kr. Efter hvad jeg har faaet oplyst, var den den 31. December 1911 4,883,975 Kr. Det er mig ikke bekendt, hvor stor den er pr. 31. December 1912; men jeg har hørt sige, at den skulde være over 4,900,000 Kr. Kapitalen skulde altsaa være gaaet 41,000 Kr. tilbage i disse Aar. Men samtidig er jo Anstalten bygget, og den opgives paa Regnskabet for 1911 til en Værdi af 742,000 Kr., idet man maa trække Værdien af Slotsinventariet fra. Det vil altsaa sige, at Forøgelsen af Værdier er ca. 700,000 Kr., samlet i denne Aarrække. Imidlertid er der, som jeg har faaet oplyst, bygget om og grundforbedret for en langt større Sum, og det er gaaet paa de aarlige Driftsregnskaber. Den samlede Status er derfor i Virkeligheden langt bedre end ved Stiftelsens Oprettelse. I de første 25 Aar var der i alt en Udgift af 1,822,900 Kr. til disse Forbedringer, hvoraf selvfølgelig en Del er tabt; men i Virkeligheden er næsten alt dette afskrevet, idet det overhovedet ikke er opført paa Status. Man maa derfor sige, at Status, totalt set, ikke alene er lige saa god som til at begynde med, men ganske sikkert ogsaa en Del forbedret. Af den Grund er der altsaa i Virkeligheden ikke nogen Anledning for Offentligheden til at skride ind.

Med Hensyn til Anstaltens humane Virksomhed har jeg nu hørt, at den anerkendes fra alle Sider. Det har ikke altid været saaledes. Der har været rettet stærke Angreb mod den, bl. a. fra det ærede Medlem for Aarhus nordre Kreds (Sabroe), der i meget kraftige Udtryk og adskillige Gange hensynsløst har kritiseret Forholdene. Jeg vil antage, at denne Kritik har været mere til Skade end til Gavn, og jeg vil antage, at denne Kritik i væsentlig Grad har medført, at Anstalten ikke søges saa meget som før. Denne Mangel paa Tillid, der har været omtalt ogsaa af den ærede Forespørger (N. C.

Jensen), skyldes maaske i nogen Grad, at man med Pen og Tale har svækket Tilliden mere end berettiget. (Afbrydelse af Sabroe). Det ærede Medlem har jo en udmærket Villie, men der er ingen Tvivl om, at han har en vis Mangel paa Evne til at begrænse sig og en vis Mangel paa Evne til at skelne Hveden fra Avnerne. Jeg skal anerkende, at han mange Gange har haft den hellige Ild, men jeg tror ikke, at han her har gjort nogen som helst Nytte. Man har afskediget den Mand, som det ærede Medlem ved sin Afbrydelse nævnede, men saa vidt mig bekendt var man, længe inden det ærede Medlems Angreb fremkom, klar over, at denne Forstander ikke havde de Evner, som en Forstander bør have, og som man kan sige, at den nuværende Forstander i høj Grad har. Det anerkendes jo ogsaa fra alle Sider, at han sidder inde med ganske overordentlig udmærkede Evner for den Stilling; han har. Det gaar ofte saaledes, at man fra Socialdemokratiets Side rejser Bølger, som man senere har Vanskelighed ved at faa dæmpet. Jeg tror, det ogsaa i denne Sag i nogen Grad vil være vanskeligt at faa dæmpet de Bølger, man har rejst. Jeg vil takke det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen), fordi han virkelig har gjort alvorlige Bestræbelser for at dæmpe disse Bølger, der er unødvendigt oprørte. Det er et af de vigtigste Resultater af denne Forespørgsel, hvis Fremkomst jeg for øvrigt ikke har det mindste imod, thi det er tidt gavnligt, at Offentligheden behandler den Slags Spørgsmaal og derved bringer mere Ro og Klarhed i Sagerne. Det ærede Medlems (K. M. Klausen) Udtalelser er i Virkeligheden det mest værdifulde i denne Sag, idet det ærede Medlem deri udtalte en aaben Anerkendelse af, at Forholdene paa Stiftelsen virkelig er gode, og at der trænges til Ro, for at Tilliden kan genvindes. Jeg tror, at Tilliden meget mere vil blive genvundet ved det ærede Medlems Udtalelser, som jeg i denne Forbindelse lægger megen Vægt paa, end ved, at Godsadministrationen kunde give 20—30,000 Kr. mere, hvilket i dette Forhold er ganske overordentlig ligegyldigt.

Der er ingen Tvivl om, at Stiftelsen ledes i Fundatsens Aand. Men jeg skal dog her gøre opmærksom paa et Forhold, som man maa holde sig klart — det er for Resten omtalt af ærede Talere, men jeg vil gerne understrege det en Gang til. Det er dette, at Stiftelsens Virksomhed er en dobbelt. Ifølge Fundatsen er dens Op-